

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 349/2022
19.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Милене Рашић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Николе Столића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Руми ЗК 518/20 од 03.02.2021. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1-114/21 од 23.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 19.04.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Николе Столића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Руми ЗК 518/20 од 03.02.2021. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1-114/21 од 23.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми ЗК 518/20 од 03.02.2021. године, окривљена АА оглашена је кривом да је извршила кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, за које јој је изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљена у време проверавања од 1 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом према окривљеној је изречена мера безбедности забрана прилажења и комуницирања са оштећеном ББ, те јој је забрањено да се приближава оштећеној и месту становања оштећене на удаљености не мањој од 100 метара, као и свака даља комуникација са оштећеном у року од једне године од дана правноснажности пресуде. Окривљена АА је обавезана да сноси трошкове кривичног поступка и да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а о висини осталих трошкова суд ће одлучити накнадно посебним решењем, док је оштећена ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1-114/21 од 23.02.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, адвоката Николе Столића и пресуда Основног суда у Руми ЗК 518/20 од 03.02.2021. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Никола Столић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да се поднесу захтев за заштиту законитости усвоји и побијане пресуде преиначе, тако да се окривљена ослободи од оптужбе или да се побијане пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде захваћене повредом закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер дело које се окривљеној ставља на терет и за које је оглашена кривом није кривично дело с обзиром да оштећена нема својство члана породице окривљене, те нема битног елемента кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика (КЗ).

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене се по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани.

Кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ врши онај ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице.

Чланом 112. тачка 28. КЗ прописано је да се чланом породице сматрају: супружници, њихова деца, преци супружника у правој линији крвног сродства, ванбрачни партнери и њихова деца, усвојилац и усвојеник, хранилац и храњеник. Члановима породице сматрају се и браћа и сестре, њихови супружници и деца, бивши супружници и њихова деца и родитељи бивших супружника, ако живе у заједничком домаћинству, као и лица која имају заједничко дете или је дете на путу да буде рођено, иако никада нису живела у истом породичном домаћинству.

Из списка предмета произилази да је оштећена ББ у браку са сином окривљене, дакле супруга сина окривљене, односно да јој је окривљена предак супружника у правој линији крвног сродства, те се окривљена и оштећена узајамно у смислу члана 112. тачка 28. Кривичног законика сматрају чланом породице у смислу цитиране законске одредбе.

Самим тим, Врховни касациони суд налази да се у радњама окривљене описане у изреци првостепене пресуде стичу сва законска обележја кривичног дела насиље у

породици из члана 194. став 1. КЗ, јер је оштећена, као супруга сина окривљене, члан породице окривљене, због чега су супротни наводи браниоца којима указује на учињену повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**